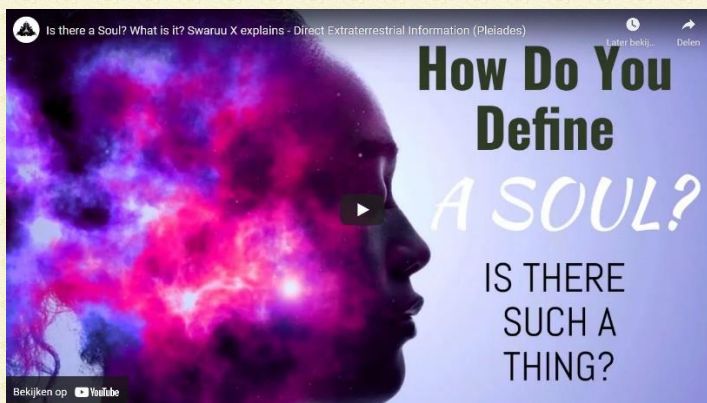

20210706-Taygeta-NL-Is-er-een-Ziel-Wat-is-het-Swaruu-X-verklaart

Is er een ziel? Wat is het? Swaruu X legt uit - Directe Buitenaardse Informatie (Pleiaden)

Robert: Ok. Hoe zit het nu met regressieve reptielen die positief worden? Krijgen zij plotseling een ziel? Want dit gebeurt. U hebt gezegd dat velen van kant veranderen.

Swaruu X: Ja, dat is een ander onderwerp. De verwerving van een ziel. De reden waarom ziel of bewustzijn wordt "verworven". Een verklaring is bijvoorbeeld het fenomeen van de Walk-In.

Ook het punt waarop een tulpa voldoende kracht verwerft om zelfbewustzijn te verwerven. Het begint zichzelf te onderhouden. "Sentient". Waarom? Zoals alles, dit is hoe soorten zich manifesteren. We zijn toch allemaal maar een gemanifesteerd idee.

Het is gewoon dat er geen zielen als zodanig zijn. Daarom kun je ze niet verwerven, vangen, vernietigen of verkopen aan de "Duivel".

Een ziel is de Bron zelf, het grote geheel dat alles omvat wat er is, wat er altijd is geweest en wat er zal zijn. Het is zuiver bewustzijn. Dat is het geheel, en alles wat er is, maakt daar deel van uit, er zijn geen levenloze voorwerpen, er zijn geen levende of dode dingen, alles maakt deel uit van hetzelfde, alles maakt deel uit van dat grote bewustzijn van het geheel, dat NIET gedefinieerd KAN worden, omdat het altijd veel meer is dan woorden kunnen beschrijven.

Je kunt een beetje van de effecten ervan zien door te kijken naar de zwaartekracht, de ether. Maar de ziel als zodanig bestaat niet, het is niet iets dat rondzweeft als een geest, dat zijn andere fenomenen, het zijn geen "zielen".

Wat jij "ziel" noemt is een zelfbeperking van het bewustzijn van het geheel, van de Bron zelf. Zij wordt gedefinieerd door een reeks herinneringen via een tijdelijke interpretatie die weer wordt gevormd in het geheel. Met andere woorden, een ziel wordt gedefinieerd van waar tot waar zij zich herinnert dat zij iets in het bijzonder is en geen deel van iets anders groters.

Deze herinneringsdefinitie van iemand zijn en niet iemand anders wordt gegeven door ervaring binnen een tijdsbeperking die wij fysieke incarnatie noemen. Aangezien er ook geen fysieke wereld is, is alles etherisch. Een ziel wordt dus gevormd door ideeën, de concepten die het Geheel, de Bron, aanneemt als gebeurtenissen die anders zijn dan anderen.

Een ziel wordt gedefinieerd door van waar tot waar in een tijdsbestek zij gebeurtenissen ervaart die ogenschijnlijk buiten haarzelf liggen. Het is dus de herinnering aan wat er met haar gebeurd is van geboorte tot dood die definieert wat een "EGO" of een "ik" is binnen een kader van dualiteit "ik" versus "jij".

Een ziel is dus een "stuk" van een specifiek punt naar een ander specifiek punt binnen een groter geheel. Zoals een stuk binnen een meetlint, van centimeter 42 tot 52 is het "een ziel", aangezien het een onafscheidelijk deel is van een meetlint dat zo lang is dat het nooit een begin heeft gehad en nooit een einde zal hebben.

Een ziel is dus onafscheidelijk van het Geheel, van de Bron, en functioneert niet onafhankelijk van de Bron. Dat is slechts een illusie die uitgaat van een idee dat: "Ik ben van 42 tot 52. Ik ben niet het meetlint", aangezien de scheiding slechts een concept is, geen realiteit, het is nog steeds een meetlint. En er kan geen meetlint zijn als je 42 tot 52 weghaalt, want het is onafscheidelijk.

Dit maakt een ziel slechts tot een kader van herinneringen, "de millimeters tussen 42 en 52". En hoe meer ervaring wordt opgedaan, hoe meer het begrip van dat "stuk" van de Bron dat de ziel van een bepaalde persoon in het bijzonder wordt genoemd, zich uitbreidt. Haar bereik van begrip-bewustzijn breidt zich niet slechts 10 cm uit, maar meer, van 42 tot 104. Zij blijft leren en zo zal het zijn van 42 tot 181. En dat betekent dat wat die ziel dan omvat, de mensen zijn die tussen de 90 en de 105 zijn.

Waardoor die meer uitgebreide ziel in staat zal zijn om de mensen die erin zijn opgenomen te begrijpen, maar de mensen die zijn opgenomen in de meer uitgebreide ziel zullen niet in staat zijn om die genoemde meer uitgebreide ziel te begrijpen. En hetzelfde zal gebeuren met de anderen die nog meer uitbreiding hebben en degenen die nog meer hebben. Tot in het oneindige.

Maar een ziel is slechts een groep ideeën die definiëren wat is en van waar tot waar "die persoon" is. Wat het concept van het Ik, het EGO, een "ziel", volledig afhankelijk maakt van een tijdsbestek, en een stel ideeën die het definiëren. Wat ook betekent dat je een bepaald kader van schijnbare begrenzing moet hebben (want het zijn alleen maar meer ideeën). En die schijnbare begrenzing kan alleen optreden met een idee van eindigheid zoals Ego's, zoals ik's.

En dat gaat rechtstreeks hand in hand met de sluier van vergeetachtigheid, want als we ons alles zouden herinneren, zouden we ons herinneren dat we alles zijn, daarom zouden we niet langer een persoon zijn, een ziel... we zouden de oorspronkelijke Bron zijn!

Dus als je een persoon wilt zijn, moet je bestaan binnen een kader van vergeetachtigheid dat een beperking definieert. Dit is om je een gevoel van totale helderheid te geven dat je iets bent en niet de rest. De definitie van bestaan binnen Dualiteit.

Maar op zichzelf moet er rekening mee worden gehouden dat Dualiteit als zodanig, "iets en niet het andere, een ander ding" optreedt tot de totale integratie van het geheel, van de Bron zelf, die als hij alles omvat, alles deel is van hetzelfde en er geen dualiteit is. Dus de sluier van vergeetachtigheid, de gewaarwording van het verstrijken van de tijd, en het idee van eindigheid zijn onafscheidelijke onderdelen van het concept dat een ziel definieert.

Robert: Het wordt heel goed begrepen, en dat geheugenkader definieert het als iets met individualiteit dat, wanneer het gedescarneerd is, zich zal verenigen met het Geheel, met alle "de band", de Bron. Wow. Zelfs het onderwerp van de sluier van vergeetachtigheid wordt begrepen. Maar is er dan een "sluier" van vergeetachtigheid in de andere "densiteiten"? In de "5D" bijvoorbeeld? Om die "D's", die mentale toestanden te kunnen ervaren.

Swaruu X: Ja, die is er. Er is een sluier van vergeetachtigheid in andere dichtheden, die er altijd zal zijn tot integratie met het Geheel, met de oorspronkelijke Bron. Er zal altijd een sluier van vergeetachtigheid zijn, op de een of andere manier, zolang er dualiteit is.

Zelfs als je ontledigd bent, als je sterft, breidt de geest zich uit, het bewustzijn, maar zelfs daar is er nog steeds een sluier van vergeetachtigheid. Omdat je alleen een punt van grotere expansie binnengaat, maar niet de Bron, omdat de gewaarwording nog steeds blijft, het idee "iets" te zijn (ziel in ieder geval) en niet het geheel.

Dus laten we zeggen dat iemand bij het disincarneren een geheugenbewustzijn had van 42 tot 52 zoals in het voorbeeld hierboven, dan zal hij bij het disincarneren een geheugenbewustzijn hebben van -2026 tot 2982 maar er zal nog steeds beperking zijn. Maar vergeleken met het grote geheugen-bewustzijn van 42 tot 52 dat hij bij leven had, is de uitbreiding verbijsterend.

Maar de sluier van vergeetachtigheid beperking is er nog steeds.

Robert: Ok. Op de een of andere manier is het goed begrepen, dank je. Zeker, een punt van grotere uitbreiding dan die, zou de "D ´s" definiëren, maar niet helemaal tot aan de Bron.

Swaruu X: En met wat ik hierboven uitleg zijn er geen dichtheden.

Robert: Ja. Het zijn de bewustzijnstoestanden van wat elke "ziel" zich herinnert die markeren van "waar tot waar". Wat je waarneemt.

Swaruu X: Dat is weer gewoon een stel ideeën. Kunstmatige beperkingen van een geest die ze heeft gedefinieerd aan de hand van zijn eigen definities van perceptuele begrenzing, bewustzijn en tijdsbestek. Ja, precies.

Alle Swaruu's zijn één persoon. Je observeert die persoon alleen binnen een kader van verschillende situaties en momenten in haar leven en tussen de varianten van mogelijkheden van haar eigen leven door de mogelijkheden te kruisen tussen de tijdlijnen, die op zichzelf niet bestaan. De tijdlijnen zijn slechts definities gebaseerd op ideeën om te proberen het onverklaarbare te verklaren.

Robert: Ja, ik begrijp het. Dus u bent, om het te begrijpen, bepaalde getallen op die band, toch?

Swaruu X: Volgens mijn voorbeeld, ja.

Robert: Ja, het is alleen maar om elkaar te begrijpen. En dan zouden de anderen andere getallen zijn of zouden ze over elkaar heen gelegd worden? Sommigen zouden er meer getallen in opnemen, anderen minder?

Swaruu X: Het meetlint breidt zich in andere richtingen uit, maar ja.

Robert: Ja, natuurlijk is het niet lineair.

Swaruu X: Je zou kunnen zeggen dat, gebruikmakend van Yázhí's ideeën, Swaruu's 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12 een weergave op een "meetlint" zijn van een temporele progressie waarbij het bovenste getal de getallen eronder omvat. Maar zo eenvoudig is het niet. Omdat het samenzijn op een bepaald moment, zoals Yázhí en ik nu, de neiging heeft om onze geest, het bewustzijn, gelijk te maken. Dus wat Yázhí weet en is, is wat ik in mij heb en vice versa.

Toch is het ook weer niet zo eenvoudig. Want Yázhí is buiten met de fiets aan het spelen en ik zit hier te schrijven. Yázhí is een Swaruu met een lichaam in wording, ik ben volledig gevormd. Het zijn twee aandachtspunten, waarbij ja, prioriteiten, behoeften en interesses veranderen.

Toch begrijp ik de behoefte om met Yázhí's poppen te spelen. En zij begrijpt mijn behoefte om te mediteren en te sporten. We zijn hetzelfde... maar tegelijkertijd behouden we onze individualiteit en daarmee kunnen we genieten van een goed gesprek tussen ons tweeën. En uiteindelijk ook ruzie maken zoals ons vaak overkomt.

Robert: Heel goed uitgelegd. Dus jij leert nu van haar en zij van jou, want jullie zijn hetzelfde "bewustzijn" in dit geval in twee verschillende lichamen.

Swaruu X: Ja. Maar nu is het niet zo dat 12 meer weet dan 10. Het is hetzelfde, onze wederzijdse ervaringen voeden ons beiden.

Robert: Ja. Ik bedoel, jij integreert haar aandachtspunt en vice versa.

Swaruu X: Ja, en het feit dat we toegang hebben tot verschillende herinneringen en gezichtspunten maakt het "alsof" we een ander persoon zijn. Zonder het te zijn. En dit breidt zich uit naar alle mensen in het universum, het overkomt hen op dezelfde manier. Dit is hoe we allemaal zijn.

En ja, zij en ik hebben meestal ruzie. Omdat we verschillende aandachtspunten hebben, zelfs als we elkaar begrijpen. Omdat ze als klein meisje alles wil doen maar geen consequenties meet. En dat brengt haar in gevaar. En mijn rol is nu om voor haar te zorgen alsof ik haar moeder ben.